

Rennesøy kommune
Postboks 24
4159 RENNESØY

10/12880

Deres ref.
16/01072

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2017/3947

Dato
06.07.2017

Rennesøy kommune. Fylkesmannens behandling av klage over dispensasjon for riving av bolig og oppføring av ny bolig og garasje på gnr. 46 bnr. 1.

Vi viser til Kommunal- og moderniseringsdepartementets oversendelse mottatt her 06.04.2017.

Fylkesmannen omgjør kommunens vedtak.

Sakens bakgrunn og Fylkesmannens myndighet

Saken gjelder klage fra [redacted] på vegne av tiltakshaver, [redacted]. Det er søkt om riving av eksisterende bolig og oppføring av en ny erstatningsbolig med garasje. Det er vist til at nåværende bolig er av en slik størrelse og stand at det ikke vil være økonomisk forsvarlig å rehabilitere. Plassering av ny bolig skal være der dagens bolig står slik at inngrepene vil bli minimale, og en skal bevare den gamle frukthagen og de gamle steinmurene. Veien frem til eiendommen blir rehabilitert og lagt der den opprinnelig lå. Det ble søkt om dispensasjon fra kommuneplanens arealformål da det for tiden ikke er drift på gården. Driftsbygningene på gården er ikke i bruk, og jorda er bortleid. Det står i dag to bolighus på eiendommen. Den andre boligen er beheftet med boret for foreldre og en eldre søster.

Rådmannen avsto søknaden i vedtak av 26.09.2016.

Tiltakshaver påklaget vedtaket/anmodet om ny behandling i brev av 17.10.2016. Det ble opplyst om at tiltaket ikke vil medføre svekket jordvern. Det er minimalt med dyrkbar mark som vil gå med som følge av tiltaket. Området består av uproduktiv skog. I nærheten av boligen var det tidligere oppført en stor gammel låve. Denne ble revet for 26 år siden, og arealet ble gjort om til dyrket mark. Det arealet som nå går med som følge av oppføringen av garasjen er mindre enn det arealet som ble tilført som følge av rivingen av låven. Atkomstveien ligger tilgjengelig, den er bare gjengrodd. For å spare dyrket mark ønsker man å plassere boligen lenger ned i haven. Det er ca. 30 år siden den gamle boligen som nå søkes revet, var bebodd. En rehabilitering vil være økonomisk uforsvarlig, og det bes om å rive og føre opp en erstatningsbolig innenfor rammen som er nedfelt i kommuneplanen § 17. Dersom hus nummer to ikke blir gjenoppført, vil ikke tiltakshaver ha et sted å bo på gården. Tiltakshaver ønsker å ta opp igjen driften når forpaktningsperioden er over (01.01.2024). En forutsetning er imidlertid at tiltakshaver med familie har en egen bolig på gården de kan bo i. Tiltakshaver mener derfor at tiltaket fremmer landbruksformålet. Allmenn ferdsel eller andre allmenntilgitt interesser blir ikke skadelidende. Tiltakshaver mener også at en dispensasjon ikke vil skape presedens, idet forholdene i saken er spesielle. Tiltakshaver anfører at et avslag vil innebære usaklig forskjellsbehandling, idet det er andre sammenlignbare saker, hvor det er gitt tillatelse til oppføring av bolig 2-3 i områder avsatt til samme arealformål. Det vises til brevet i sin helhet.

Boligen som ønskes revet er oppført rundt år 1858 og er klassifisert i SEFRAK verneklasse C. Fylkesrådmannen har i brev av 30.11.2016 uttalt at de ikke har merknader til tiltaket utover at boligen kan ha verneverdi i en lokal sammenheng. Dette er avklart med kulturavdelingen, bygningen har ikke lokal verneverdi.

Fylkesmannen i Rogaland frarådet at dispensasjon ble gitt i brev av 01.12.2016.

Hovedutvalg for miljø og utvikling fattet følgende vedtak i møte 25.01.2017, sak 5/17:

«Det gis tillatelse til riving av eksisterende bolig og oppføring av ny enebolig samt garasje på gnr 46/ 1. Det gis dispensasjon fra pbl §19-2. Hensynet bak bestemmelsen det dispenseres fra blir ikke vesentlig tilsidesatt, og fordelene er etter en samlet vurdering, klart større enn ulempene. Det gis dispensasjon fra landbruksformålet ref. § 17 i kommuneplanene, da det for tiden ikke er drift på gården.

Begrunnelse:

- Det står allerede 2 bolighus på eiendommen. En restaurering av huset det er snakk om blir unødvendig fordyrende og bakvendt
 - Det er driftsbygning i god stand på gården
 - Plasseringen skal være på samme sted som eksisterende hus
- Det er nylig gitt tillatelse til riving og oppføring av nytt hus på gårdsbruk andre steder i kommunen. Vedtaket fattes med hjemmel i plan- og bygningsloven §§ 1-9, 19-2 og 21-4.»*

Fylkesmannen i Rogaland påklagde vedtaket 31.01.2017. Det vises til klagen. Tiltakshaver kommenterte klagen.

Hovedutvalg for miljø og utvikling behandlet klagen i møte 29.03.2017 hvor følgende vedtak ble fattet:

«Klagen fra Fylkesmannen i Rogaland tas ikke til følge.

Vedtaket fattet 25.01.2017 opprettholdes. Det er ikke kommet fram nye opplysninger som gir grunnlag for å endre vedtaket.

Hovedutvalg for miljø og utvikling ønsker å gjøre oppmerksom på at man har foretatt en grundig befaring i saken. Det omsøkte bolighus fremstår i en så dårlig og uhensiktsmessig stand at den utbedring eier lovlig kan gjennomføre kun vil føre til ekstra ordinære store omkostninger, og et bolighus som fortsatt er uhensiktsmessig etter dagens krav. For landbrukshensyn er det umulig å se noen gevinst ved dette, mens hensynet til unge generasjoner i landbruket og ønsket om å unngå økonomisk øding klart tilsier riving og bygging av ny bolig.

Utvalget vil sterkt oppfordre settefylkesmannen til selv å foreta befaring i saken.

Vedtaket fattet med hjemmel i plan- og bygningsloven § 1-9. Saken sendes til Fylkesmannen for endelig klagebehandling.»

Saken ble deretter oversendt via Fylkesmannen i Rogaland til ovennevnte departement. Sistnevnte oppnevnte Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder til å behandle og avgjøre saken.

Fylkesmannen forutsetter at partene er kjent med sakens dokumenter og gir derfor ikke ytterligere saksreferat. Vi viser til kommunens innstilling og sakens øvrige dokumenter.

Klagesaken behandles etter delegert myndighet fra Kommunal- og regionaldepartementet/ Miljøverndepartementet. Fylkesmannen kan prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34 andre ledd. Fylkesmannen kan selv

treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til kommunen til helt eller delvis ny behandling, jf. fvl. § 34 fjerde ledd.

Fylkesmannens vurdering

Klagefrist og klagerett

Fylkesmannen har klagerett, jf. pbl. § 1-9, tredje ledd. Klagen er rettidig, jf. fvl. § 29.

Sakens opplysning, herunder naturmangfoldloven

I saker som berører naturmangfoldet, plikter kommunen å vurdere omsøkte tiltak i forhold til de miljørettslige prinsippene som fremgår av nml. §§ 8-12, jf. § 7. Når naturmangfold berøres er en vurdering etter nml. nødvendig for at saken skal være tilstrekkelig opplyst etter fvl. § 17. Idet tiltaket gjelder riving og oppføring av ny bolig på samme sted, kan vi ikke se at naturmangfoldet blir berørt av tiltaket. Saken anses tilstrekkelig opplyst. Fylkesmannen finner å kunne avgjøre den på grunnlag av de opplysningene som foreligger. Fylkesmannen finner det ikke nødvendig å foreta befaring, slik hovedutvalget har oppfordret til, da de faktiske forhold er forsvarlig belyst med kart og tegninger.

Søknadsplikt

Oppføring av bolig er søknadspliktig etter pbl. § 20-1 første ledd a) og e).

Plan- og bygningsmyndighetenes kontrollfunksjon

Plan- og bygningsmyndighetene skal kontrollere at søknadspliktige tiltak ikke strider mot bestemmelser i eller i medhold av plan- og bygningsloven. Hvis tiltaket ikke er i strid med slike bestemmelser, har tiltakshaver krav på å få tillatelse til omsøkt tiltak, jf. pbl. § 21-4 første ledd første punktum.

Plansituasjonen og vurdering av om tiltaket er i strid med gjeldende arealplan

Omsøkte eiendom omfattes av kommuneplan for 2010 - 2022, vedtatt 08.09.2011 hvor den er avsatt til landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF).

I områder utlagt til LNF-områder er det kun tillatt med tiltak som har tilknytning til tradisjonell landbruksvirksomhet. Omsøkt oppføring av bolig er ikke ledd i landbruksdrift og er følgelig i strid med kommuneplanens arealformål. Det er søkt om dispensasjon fra LNF-formålet. I de tilhørende bestemmelsene § 17 heter det:

«Nye bygg og anlegg tilknyttet landbruksvirksomhet skal i hovedsak plasseres i tilknytning til eksisterende tun/bebyggelse. Bare i de tilfeller det ikke er hensiktsmessig å plassere bygning eller anlegg i tilknytning til eksisterende tun kan annen plassering vurderes.

Bolighus tilknyttet gårdsbruk skal ikke overstige BYA på 300 m².

Nødvendige bygninger og anlegg (nybygg, til- på- og ombygning av eksisterende bebyggelse) i tilknytning til landbruksvirksomhet kan tillates oppført i 100-metersbeltet langs sjøen dersom bygning/anlegg plasseres i tilknytning til eksisterende tun som ligger innenfor 100-metersbeltet og ikke annen plassering er hensiktsmessig jfr. pbl § 11-11 nr. 4. Ved slik plassering skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jfr. pbl § 1-8.»

I regionplan for Jæren pkt. 7.2.2.2 heter det:

«Behovet for mer en bolig på gårdsbruk i aktiv drift, må vurderes konkret og individuelt med bakgrunn i bruksstørrelse og faktisk produksjonsomfang på søknadstidspunktet. Behovet må konkret dokumenteres av søker selv.» Og i 7.2.2.3: *«Bolig til gårdstilknyttet næringsvirksomhet plasseres i eksisterende tun med hensiktsmessig lokalisering for å tjene*

brukets drift, og for tilsyn og deltakelse i produksjonen på landbrukseiendommen. Arealformålet skal minimeres ved bruk av eksisterende atkomst og tun.»

Prøving av kommunens vedtak om å innvilge søknad om dispensasjon

Pbl. § 19-2 gir hjemmel til å gi varig eller midlertidig dispensasjon når følgende vilkår i andre ledd første og andre punktum er oppfylt:

"Dispensasjon kan ikke gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse (§ 1-1), blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. (...)"

I forhold til lovens vurderingstema fremgår følgende av Ot.prp. nr. 32 (2007-2008) side 242:

"Vilkåret "særlige grunner" i gjeldende § 7 er erstattet med en mer detaljert angivelse som klargjør og strammer inn dispensasjonsadgangen. Det kreves at hensynene bak den bestemmelsen det dispenseres fra ikke blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må det foretas en interesseavveining, der fordelene ved tiltaket må vurderes opp mot ulempene. Dagens § 7 blir praktisert slik at det er tilstrekkelig med alminnelig interesseovervekt, men etter den nye bestemmelsen må det foreligge klar overvekt av hensyn som taler for dispensasjon. Ordvalget innebærer at det normalt ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når hensynene bak bestemmelsen det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke."

Fra forarbeidene siteres også følgende som særskilt gjelder ved dispensasjon fra planer:

"Avvik fra arealplaner reiser særlige spørsmål. De ulike planene er som oftest blitt til gjennom en omfattende beslutningsprosess og er vedtatt av kommunens øverste folkevalgte organ, kommunestyret. Planene omhandler dessuten konkrete forhold. Det skal ikke være en kurant sak å fravike gjeldende plan. Dispensasjoner må heller ikke undergrave planene som informasjons- og beslutningsgrunnlag. Ut fra hensynet til offentlighet, samråd og medvirkning i planprosessen, er det viktig at endringer i planer av betydning ikke skjer ved dispensasjoner, men behandles etter reglene om kommuneplanlegging og reguleringsplaner. Innstrammingen er likevel ikke til hinder for at det f. eks. dispenseres fra eldre planer som ikke er fullt utbygget, og der reguleringsbestemmelsene er til hinder eller direkte motvirker en hensiktsmessig utvikling av de gjenstående eiendommene."

Vi vurderer først om hensynene bak kommuneplanens LNF-formål, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse blir vesentlig tilsidesatt hvis dispensasjon gis.

Klager har anført at det ikke er driftsmessig behov for to hus på gården, og at tiltakshavers evt. overtakelse av driften i 2024 er så langt frem i tid at det ikke kan vektlegges i dispensasjonsvurderingen. Videre anføres at erstatningshensynet ikke står særlig sterkt i denne saken, idet den omsøkte boligen ikke erstatter eksisterende boligbruk, da den gamle boligen ikke har vært bebodd på over 30 år. Klager har anført at den gamle boligen i dag er ubeboelig, og tiltaket vil derfor komme ytterligere i konflikt med landbrukshensynet på stedet i forhold til dagens situasjon med forsterkning av en boligbruk, uten nødvendig tilknytning til landbruksdrift. Atkomstvegen på dyrket mark vil bidra til å fragmentere jordbruksarealet. Klager mener at landbrukshensynene vil bli vesentlig tilsidesatt dersom dispensasjon gis.

Fylkesmannens utgangspunkt er at eiendommen ligger i et viktig landbruksområde, der landbruksinteressene skal ha fortrinn. Når det gjelder spørsmålet om det er behov for to hus på gården, legger vi til grunn at det ikke er et reelt driftsmessig behov for to hus, så lenge driften på gårdsbruket og jorden er bortleid. Selv om det står to hus på gården, må det gjøres

en konkret vurdering av om den nye boligen er nødvendig for landbruksdriften. Vi er enige med klager i at erstatningshensynet ikke kan tillegges særlig vekt i saken, idet den nye boligen ikke skal erstatte en eksisterende boligbruk. Vi har forståelse for tiltakshavers behov for en bolig for å ivareta/vedlikeholde hus, driftsbygning, steingjerde og gården generelt slik at en bevarer den gode standarden som er per i dag og sikre at driften kan raskt tas opp igjen uten unødig forfall. Likevel må det tas hensyn til dagens situasjon og en evt. overtakelse etter 01.01.2024 er så langt frem i tid at det vanskelig kan vektlegges i dispensasjonsvurderingen. Den påheftede boretten er et privatrettslig forhold som ikke kan tillegges vekt i vurderingen etter pbl. § 19-2. Det samme gjelder argumentet om et en rehabilitering av det gamle huset vil være økonomisk uforsvarlig.

Fylkesmannen viser til at omsøkte eiendom ligger i et viktig jordbruksområde. Vi legger dermed til grunn at det er sterke landbruksinteresser i området. I forarbeidene til pbl. (Ot. prp. nr. 32 (2007 - 2008) side 242) fremheves at det normalt ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når hensynene bak bestemmelsene det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke.

Når det gjelder de personlige forholdene som er anført i saken, viser vi til at slike personlige forhold helt unntaksvis kan tillegges vekt i dispensasjonsvurderingen. Selv om pbl. §19-2, tredje ledd i henhold til lovens forarbeider åpner for at visse typer av sosialmedisinske, personlige og menneskelige hensyn kan tillegges vekt i vurderingen, forutsetter dette at slike hensyn er helt spesielle. Forhold knyttet til søkerens person og dens familiemedlemmer etc. tillegges derfor vanligvis ikke avgjørende vekt. I denne saken, hvor landbrukshensyn står så sterkt, finner vi det vanskelig å legge avgjørende vekt på de forhold som er anført av tiltakshaver.

Hovedutvalget for miljø og utvikling har i sin begrunnelse vist til at det er nylig gitt tillatelse til riving og oppføring av hus på gårdsbruk andre steder i kommunen. Klager har vist til at de ikke er kjent med at kommunen har gitt tillatelse i saker som er lik denne. Tiltakshaver har vist til konkrete saker, der det er gitt tillatelse til bolig, uten at det foreligger et driftsmessig behov på gårdsbruket, og hevder av den grunn at de er utsatt for forskjellsbehandling. Rådmannen har kommentert anførselen slik:

«Gnr/bnr/ 54/7:

Saken omfattet riving og oppføring av eksisterende bolig nr. 2 med ny plassering. Saken ble behandlet som en dispensasjon da det ikke var driftsmessig behov på gården med to boliger. Fylkesmannen uttalte 24.06.2010 at de ikke har vesentlig merknader til søknaden, bortsett fra at det i tillatelsen settes vilkår om at det ikke utstedes brukstillatelse på det nye huset før det gamle huset er revet. Rådmannen innvilget søknaden i vedtak 11.08.2010. Sakene anses som sammenlignbare. Tilstanden på eksisterende bolig var dårlig og jorda var på søknadstidspunktet forpaktet. Imidlertid kommer det ikke frem om eksisterende bolig nr. 2 var i bruk på søknadstidspunktet, dermed kan ikke erstatningshensynet vurderes.

Gnr/bnr 24/2:

Saken omfattet oppføring av ny bolig på gårdsbruket. Gårdsbruket har på søknadstidspunktet kun en bolig. Det kommer frem av søknad at jorda er forpaktet og at tiltakshaver ønsket å drive gården. Rådmannen har i saksutredningen til politisk møte vurdert at bruket er drivverdig og forsvarer etablering som to-familiebruk. Det ble i politisk vedtak av 24.02.2002 gitt tillatelse til omdisponering av landbruksareal for bolighus nr. 2 etter jordlova § 9. Rådmannen innvilget byggesøknad i vedtak 20.1 1.2003. Byggesøknaden ble ikke behandlet som dispensasjon da tiltaket ble vurdert til å være i tråd med kommuneplanen. Dermed foreligger det ikke uttale fra Fylkesmannen i saken.

Sakene er i mindre grad sammenlignbare ettersom sak på gnr/bnr 24/2 ikke ble behandlet som dispensasjon da drift på gårdsbruket ble vurdert til å forsvare etablering av bolig nr. 2. Vilkårene etter plan- og bygningsloven § 19-2 er dermed ikke vurdert i forbindelse med byggesøknaden.

Gnr/bnr 4/12:

Saken omfattet oppføring av ny bolig på eiendom i LNF-område som ikke har vært bebygd siden år 2000.

- Det ble i vedtak 13.07.2000 gitt tillatelse på søknad om riving av bolighus.*
- MU ga i vedtak 27.11.2013 tillatelse til omdisponering og fradeling etter jordloven §§ 9 og 12.*
- Rådmannen avsto søknad om oppføring av enebolig i vedtak 01.12.2015.*
- MU ga i vedtak 02.03.2016 dispensasjon til endring av arealkategori for tomt fra ubebygd eiendom i*

LNF til eksisterende bebygd boligeiendom i LNF uten 100-metersbeltet langs sjø.

- Fylkesmannen ba kommunen behandle saken på nytt i uttale 29.03.2016 på grunn av saksbehandlingsfeil. Samtidig ble søknaden frarådet.*
- MU tok ikke saken opp til ny vurdering da saksbehandlingsfeil ikke hadde innvirkning på vedtaket og dets begrunnelse.*

Saken har lang historikk. Rådmannen anser sakene å være delvis sammenlignbare da det er gitt tillatelse til bolig som ikke er gårdstilknyttet næringsvirksomhet.

Det er i kommuneplanen bestemmelser for boliger utenfor 100-metersbeltet i LNF område som ikke er på gårdsbruk. Tiltak på disse kan behandles gjennom enkeltvise søknader dersom tiltaket ligger innenfor gjeldende rammer. Det blir i slike saker ikke lagt særlig vekt på om tiltaket erstatter en aktiv bruksenhet. Det har dermed blitt gitt tillatelser til nye boliger selv om boligen som rives ikke har vært i bruk som bolig den senere tid.»

Fylkesmannen bemerker at sak vedrørende gnr/bnr. 54/7 ikke er direkte sammenlignbar, da det ikke var sterke landbruksinteresser i området. Det fremgår for øvrig heller ikke om bolig nr. 2 var i bruk på søknadstidspunktet. Det fremgår for øvrig av saken at den nye boligen fikk en bedre tilpasning i landskapet og bedret fremkommeligheten i området. Boligen ble også plassert nærmere eksisterende boligområde og ble mindre synlig fra sjøen. Det var dermed andre hensyn som talte for dispensasjon og et avslag i vår sak innebærer ikke usaklig forskjellsbehandling.

Vi kan heller ikke se at sak vedrørende 24/2 er direkte sammenlignbar, da de faktiske forholdene var annerledes (drivverdige som to-familiebruk), og saken ble behandlet etter tidligere pbl. av 1985 § 7, som var en lempeligere dispensasjonsbestemmelsen.

Sak vedrørende 4/12 synes kun å ha likhetsstrekk med vår sak i forhold til at det gjelder tillatelse til oppføring av bolig uten gårdstilknyttet næringsvirksomhet. Sakene er juridisk sett forskjellige, og Fylkesmannen i Rogaland anmodet om at saken ble behandlet på nytt på grunn av saksbehandlingsfeil. Kommunen har ikke fulgt Fylkesmannens råd, idet de hadde en annen oppfatning av sakens rettslige sider. Idet sakene faktisk og rettslig er ulike, kan vi ikke se at saken er argument for å gi dispensasjon i vår sak. Fylkesmannen vil videre vise til Sivilombudsmannens uttalelse i sak 2014/3266 det det uttales følgende:

«Forbudet mot usaklig forskjellsbehandling – eller likebehandlingsprinsippet – innebærer at saker som er like faktisk og rettslig skal behandles likt med mindre det er saklig grunn til å forskjellsbehandle dem. Dette viser hvilke utfordringer kommunen kan møte ved å føre en liberal dispensasjonspraksis i stedet for å kreve at tiltak behandles i plansak. At andre på sviktende grunnlag – for eksempel i strid med «statlege føringar» – tidligere har fått dispensasjon, er imidlertid ikke tilstrekkelig til å fastslå at det har skjedd en usaklig

forskjellsbehandling. Kommunen kan derfor ikke erstatte vurderingen av vilkårene i plan- og bygningsloven § 19-2 med en vurdering av hvorvidt det foreligger (usaklig) forskjellsbehandling, jf. blant annet uttalelsen inntatt i ombudsmannens årsmelding for 2007 side 314 SOMB-2007-85.»

Under henvisning til at det er sterke landbrukshensyn i området, samt at de sakene det er henvist til, ikke er er/i liten grad er sammenlignbare, kan vi ikke se at det foreligger usaklig forskjellsbehandling dersom søknaden avslås.

Det følger også av pbl. § 19-2 fjerde ledd at kommunen ikke bør dispensere fra planer når en direkte berørt statlig eller regional myndighet har uttalt seg negativt om dispensasjonssøknaden. I foreliggende sak foreligger det slik negativ uttalelse fra klager. Denne er konkret og saklig begrunnet og taler mot at dispensasjon innvilges.

Vi viser til vurderingen over, og finner at landbrukshensyn blir vesentlig tilsidesatt hvis dispensasjon gis. Et nødvendig vilkår i pbl. § 19-2 andre ledd første punktum for å gi dispensasjon er da ikke oppfylt, og dispensasjon kan ikke gis. Hovedutvalgets vedtak av 25.01.2017 må følgelig anses ugyldig på grunn av innholdsmangel. Vedtaket omgjøres slik at dispensasjonssøknaden avslås. Det vil si at Fylkesmannen i Rogaland har fått medhold i sin klage.

Fylkesmannens vedtak

Hovedutvalg for miljø og utvikling sitt vedtak av 25.01.2017, sak5/17 omgjøres under henvisning til begrunnelsen over. Det gis ikke dispensasjon fra kommuneplanens LNF-formål til riving av eksisterende bolig og oppføring av ny bolig på gnr. 46 bnr. 1. Klagen fra Fylkesmannen i Rogaland tas til følge.

Om klageadgang

Fylkesmannens vedtak i klagesaken er endelig og kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. fvl. § 28. Med visse unntak har partene rett til å se sakens dokumenter, jf. fvl. §§ 18 og 19. Partene har fått informasjon om vedtaket ved kopi av dette brevet.

Med hilsen

Eva L. Jørlo (e.f.)
fung. direktør

Elisabeth B-E Grønningsæter
seniorrådgiver

Brevet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Kopi til:

[Redacted]
Fylkesmannen i Rogaland

[Redacted]
Postboks 59 Sentrum

[Redacted]
4001 STAVANGER